

IPMS-Gent opent nieuwe jaar met positieve noot !

Voorzitter Jean-Pierre Strobbe kon 2012 openen met heuglijk nieuws: de Artevelde Challenge 2011 is op financieel vlak een van de beste ooit geweest. Uiteraard waren de kosten beperkt en speelden de weergoden het spel mee. Een en ander zal zich als naar gewoonte vertalen in een verrassing voor de medewerkers in de loop van dit nieuwe jaar. Ook de data voor 2012 liggen vast, inclusief een drietal extra vrijdagvergaderingen (zie inlegkader). De voorzitter wees er echter op dat de laatste vrijdagssessie in december 2011 bijzonder weinig clubleden wist aan te trekken. Hij deed dan ook een oproep om talrijker aanwezig te zijn op deze extra avonden, die de clubkas toch zo'n 12 euro per keer kosten. De nieuwjaarswensen van het clubbestuur werden ook in 2012 gevolgd door de aloude gewoonten van een glaasje en een hapje, en van een blinde cadeautjeswissel en de daaruit ook altijd voortvloeiende onderhandelingen om onderling nog eens foute cadeaus te wisselen. Ambiance dus. Uw redacteur zorgde voor wat sfeerbeelden en een heuse groepsfoto !.

Vergaderdata 2012

07.02 / 06.03 / 17.04 /
08.05 / 05.06 / 03.07 /
21.08 / 04.09 / 02.10 /
06.11 / 04.12

Extra vrijdagen
20.01 / 17.02 / 23.03

Franklin bouwt stuk van de Battlefabriek na op 1/72e !

Het is niet de eerste keer dat Franklin Goethals op de vergaderingen van IPMS-Gent verschijnt met een groots opgevat en origineel diorama naar foto. Zo toonde hij vroeger al de aanzet van de lanceerstrook voor het reusachtige Blohm und Voss BV 222 watervliegtuig. Ditmaal heeft hij het plan opgevat een gedeelte van het fabrieksdomein waar de Engelsen de Fairey Battle bouwden, na te bouwen.

Fabriekslift

Franklin stal een stuk van de nieuwjaarsshow met zijn kistgroot diorama in aanbouw, al was het maar omdat niemand wist wat het precies zou worden. Hij legde aan uw redacteur uit dat hij beschikte over een foto van het terrein tussen het vliegveld van de Fairey fabriek te Longbridge en de fabriek zelf, die een stuk lager gelegen is. Het bewuste terrein is dus als het ware een hellend vlak waarover de nieuw gebouwde Fairey Battles voor hun maiden flight zo'n 12,20 meter hoger naar het vliegveld werden verplaatst met een lift die een helling van ongeveer 45° nam. De foto is niet erg duidelijk en laat Franklin best wat giswerk. Maar daar maalt hij niet echt om. Hij bouwde momenteel met houten plankjes al de helling na en de liftbasis. Om toch enigszins een tip van de sluier op te lichten, plaatste hij al een vroeger door Erwin Bovijn afgewerkte Battle op het platform van de lift.

Blenheim

Een tweede model toont een Bristol Blenheim Mk IV met, jawel, Duitse merktekens ! Het gaat om een door de Duitsers veroverd toestel dat in de vroege jaren '40 op Rechlin getest werd. Wellicht betrof het een toestel van het 82e Squadron van de RAF dat in Frankrijk werd "gepakt". De Duitsers schilderden de onderkant geel en brachten balkenkruisen aan. De bovenkant bleef in RAF-camou-

flage, maar de Duitsers overschilderden de Britse cocardes en plaatsten er balkenkruisen over. Zij verwijderden ook de rugbewapening (Vickers). Franklin plaatste de Blenheim met enkele figurines op een grasdiorama en betitelde het geheel als: "Unsere Bomber sind viel besser, herr Feldmarschall". En ja hoor, een van de figurines heeft inderdaad iets van veldmaarschalk Göring, witte jas en al. Misschien niet echt dik genoeg, maar Franklin zag het niet zitten om de figurine op schaal 1/72e aan te dikken. Een Opel Kapitan autootje van Art Toys, met een vlagje dat met de fotocopiërmachine werd

verkleind, completeert het beeld.

Zwitserland

Een derde 1/72e-dioramaproject dat Franklin op stapel heeft staan betreft de ingang van de F/A-18C vliegtuig-grot in het Zwitserse Meiringen, ook weer op basis van een foto. Franklin bouwt de rotswand na in hout. Op bristolpapier bracht hij polyfilla snelplamuur aan, die hij sculpteerde om er een rotsblokkuitzicht aan te geven. Vervolgens verknipte hij het papier en bouwde stuk voor stuk de rotsblokkenwand op tegen de houten wand. Hij schilderde de rotsblokken in diverse grijs- en aardetinten. Vindingrijk is dat de dioramaachterzijde dankzij een schuifdeur kan opengeschoven worden. Zo kunnen amateurfotografen het model van de voor de grot geparkeerde F-18 zagezegd vanuit de grot fotograferen.

Freddy Verschueren werkt verder aan Strabokran

Freddy heeft voor de bouw van de mechanismen op zijn Strabokran een aantal afgietsels moeten maken van bestaande spare parts. Hij legde aan uw redacteur stap voor stap zijn werkwijze uit. Het is ooit al eens voorgedaan op een IPMS-vergadering van weleer, maar laat dit artikeltje toch maar eens een korte heropfrissing van uw modelbouwersgeheugen zijn...

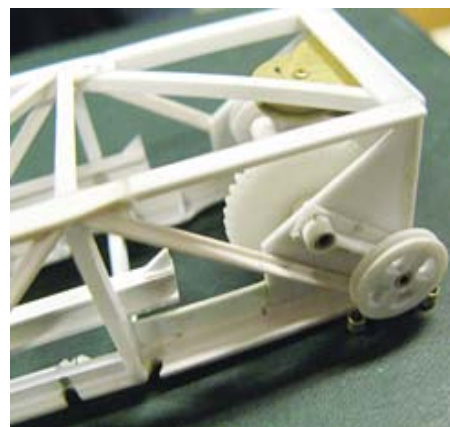
Takelwagentje

We berichtten al in onze vorige nieuwsbrief over de scratchbuilt strabokran die Freddy Verschueren bouwt. Welnu, Freddy heeft niet stilgezeten: hij heeft inmiddels de takelwagen gemaakt uit koper modelbouwplaat. De wieltjes waarmee deze wagen over de bovenbrug rolt, heeft hij uit plasticard "gedraaid". Daarvoor boorde hij in stukjes plasticard gaatjes. Hij stak vervolgens de stukjes op zijn boormachine en hield al draaiend schuurpapier langs de randen tot die mooi rond en op de juiste grootte waren.

Afgietsels

Uit een leeg potje Valiumpilletjes

(met Aber aan de slag geweest ?) viste Freddy tandwielletjes uit een speelgoedautootje. Een paar bruikbare exemplaren goot hij af in hars, om er het aandrijfmechanisme van de takel mee te bouwen. Ook de wielen van een GMC, die precies de gewenste grootte hadden, goot Freddy af. Hoe ging hij tewerk ? Eerst maakte Freddy van legoblokjes of hout containertjes. Daarin duwde hij wat plasticine. In de plasticine duwde hij vervolgens de wieltjes tot de helft in. Naast de wieltjes kwamen een paar gaatjes. Vervolgens kapte Freddy daarin vloeibare rubber in 2 componenten die hij in de Brusselsesesteenweg haalde. Na 24 uren drogen, keerde hij het zootje om en

prutste hij de plasticine ervan rond. De gegoten mal spoot hij vervolgens in met een ontmallingsproduct en vervolgens goot hij ook rubber over de andere kant van het in de mal gevangen wielletje.

Vloeibaar hars

Het resultaat is uiteindelijk twee rubbermallen die, na verwijdering van het origineel, dank zij de gaatjes en corresponderende pinnetjes, mooi opeen passen en het gieten daarin van vloeibaar hars mogelijk maken. Na stolling kun je de gietsels gemakkelijk uit de mallen halen, want het hars kleeft niet aan het rubber. Zo kun je zoveel afgietsels maken als nodig. Freddy vermenigvuldigde zo ook de tambours waarop de wieltjes moeten worden gestoken.

Peter Pruydt met angstaanjagende Warhammerfiguur !

Peter Pruydt presenteerde in januari een Varghulf figuur op een mini-diorama. Een Varghulf is een Warhammerfiguur die op een vampier lijkt en inderdaad behoort tot de Vampire Count Class, zoals insiders wellicht weten. Aan de reuzevampier is niet echt een schaal verbonden, maar de warhammerfiguurtjes zijn wel onderling op mekaar afgestemd. De Varghulf bestaat uit verschillende onderdelen in resine. Peter assembleerde en kleurde die en plaatste ze op een ondergrond voor een Verlinden 120 mm figurine. Daarop bracht hij wat gras en bloemetjes aan die hij op de AC 2011 kocht. De zandbodem vervaardigde Peter met Akadama, een soort lavakorreltjes die hij plette. Hij bracht eerst een laag houtlijm op de ondergrond aan en strooide daarover de korreltjes. Ten slotte gaf hij het geheel enkele washes met sepia verf van Citadel en accentueerde hij met glansvernis wat natte plekken. Voor het verschema baseerde hij zich op de box art, maar hij vond ook veel bruikbare schildertips in de publicatie "Eavy Metal – Masterclass", met stap-voor-stap schilder en verbeter-tips en uitleg, bv. voor de pels of de zwarte skeletuiteinden.

Eric Lebon bouwt aan Duitse E-75 'paper tank' !

Eric is niet aan zijn proefstuk toe waar het de bouw van de Duitse ontwerptanks van op het einde van WO II betreft. Hij gaf de club daar ooit al eens een uiteenzetting over. En het onderwerp blijft hem boeien, getuige de E-75 – u herinnert het zich wellicht nog: de E staat voor Entwicklung en het getal voor het tonnage – die hij op de nieuwjaarsbijeenkomst bij had. De E-75 was op de Königstiger gebaseerd. Eric ontleende een koperen 105 mm Tiger-loop uit de Tigerkit van Trumpeter, die zowel een plastic als een koperen loop bevat ! De E-75 is ook een Trumpeter kit. Deze kit komt normaliter maar met een 88 mm kanon, maar Eric update het ontwerp naar een 105 mm Feldkanone. De bouw van het model stelt volgens Eric weinig problemen, op de rupsbanden na, die van zeer taai en moeilijk plooibaar plastic zijn en bol staan op de wielen. Daarom heeft Eric dunne metalen staven dwars door de hull aangebracht die de tracks naar beneden op de wielen

duwen, maar niet zo ver uitsteken dat ze van op de zijkant zichtbaar zijn. Bovendien zijn de staven uiteraard mee in de rupsbandkleur geverfd. Precisiewerk, maar met een zeer realistisch effect. Eric heeft met de pyrogravure bovendien alle lasnaden bewerkt, na eerst met een rondkoppige dremelboor het te gladde

oppervlak van de tank wat te hebben opgeruwd. Eric is bijzonder tevreden over de Trumpeterkit: hij bevat enorm veel detail voor amper een 25 euro. Zo zitten er PE-luchtfilters voor boven de motoren standaard in de kit in, en zelfs een getorseerde koper trekkabel is meegeleverd. Aftermarket accessoires zijn dus niet nodig !

Willy Jacxsens toonde Duitse militaire Mercedes 170 V !

Willy Jacxsens heeft enkele niet alledaagse militaire voertuigen gebouwd. Het gaat om Duitse militaire Mercedesen 170 V (de V staat voor Motor Vorn en de 170 voor een cilinderinhoud van 1700 cc). Het eerste model is van het minder bekende Russische merk Master Box Ltd (MB) op schaal 1/35e. Willy kocht de plastic kit onlangs in Mol en is er direct enthousiast aan begonnen. Hij heeft immers ooit nog met zo'n Mercedes mee gereden. Er bestaan verschillende versies van de Mercedes, inclusief een soort Kübelwagenversie. Willy koos voor de decapotabele marineversie (vandaar de WM – wehrmarine – op de nummerplaat). De kit is vrij goed en bevat op zich al vrij veel detail. Zo zaten er zelfs geweesteunen bij voor achter de zetels. Willy scratchte wel wat leidingen bij. De zetels verfde hij met structuurverf van Tenco Proto, die een leerachtig korreleffect geeft. Op de kap bootste hij met fijnmazig cadeau lint een canvasstructuur na. Een tweede 170 V, ditmaal de berlineversie, kocht Willy van het Oekraïense merk Mini Art. Deze kit toont

nog meer detail en "pasgenamigheid". De kit bevat een zeer fijne PE-grille en heeft zij sleuven op het motordek. Alles kan open gemonteerd worden en het glaswerk is bijzonder fijn. Bovendien bevat de kit vijf magnifieke figurines, inclusief een soort

van Hitlerfiguur en een bijzonder goed afgewerkte hitlerjugendfiguur. Willy kocht de set in Lier voor een democratische 20 euro. Er waren maar twee kits te koop en Eric Lebon kocht de tweede.

